

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1848/2006**av den 14 december 2006****om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett uppgiftssystem på detta område och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 595/91**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

sätta inkomster som avses i artikel 34.1 b och 34.1 c i
förordning (EG) nr 1290/2005.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den
21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jord-
brukspolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 42,

efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 2 i förordning (EG) nr 1290/2005 inrättas två fonder som skall stödja målen med den gemensamma jordbrukspolitiken; dels Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) dels Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU).
- (2) I artikel 9 i förordning (EG) nr 1290/2005 fastställs principerna för skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen och förvaltningen av gemenskapsmedel.
- (3) Kommissionens och medlemsstaternas erfarenheter visar att man bör justera det system som inrättades genom rådets förordning (EEG) nr 595/91 av den 4 mars 1991 om oegentligheter och återvinning av belopp som felaktigt har utbetalats i samband med finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken och om organisationen av ett uppgiftssystem på detta område och om upphävande av förordning (EEG) nr 283/72 ⁽²⁾. Systemets tillämpning i de olika medlemsstaterna bör harmoniseras för att skärpa kampen mot oegentligheter, göra anmälningarna av oegentligheter effektivare, ta hänsyn till att enskilda oegentligheter i framtiden kommer att utredas enligt artiklarna 32 och 33 i förordning (EG) nr 1290/2005, och för att utvidga systemet till EGFJ och EJFLU från och med den 1 januari 2007. Systemet bör därför omfatta också oegentligheter som rör sådana av-

(4) Det bör förtydligas att begreppet "oegentlighet" i den mening som avses i den här förordningen definieras på samma sätt som i artikel 1.2 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽³⁾.

(5) Begreppet "misstanke om bedrägeri" bör definieras utifrån den definition av bedrägeri som används i den konvention som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽⁴⁾.

(6) Det bör även framhållas att det "första administrativa eller rättsliga konstaterandet" definieras med hjälp av artikel 35 i förordning (EG) nr 1290/2005.

(7) Även begreppen "konkurs" och "ekonomisk aktör" bör definieras.

(8) För att anmälningarna skall få tydligt mervärde bör man förtydliga skyldigheten att anmäla misstänkta bedrägerier för att man ska kunna göra riskanalyser och höja kvaliteten på de upplysningar som överlämnas.

(9) Upptäckta oegentligheter bör anmälas till kommissionen varje kvartal för att man skall kunna fastställa vilken typ av oegentligheter som begås, vilka ekonomiska följder de har och återvinna felaktigt utbetalda belopp. Anmälningarna bör kompletteras med uppgifter om hur eventuella rättsliga eller administrativa förfaranden fortskrider.

(10) En årlig sammanfattning av anmälningarna bör lämnas till den kommitté som avses i artikel 2.1 i kommissionens beslut 94/140/EG av den 23 februari 1994 om inrättande av en rådgivande samordningskommitté för förebyggande av bedrägerier ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT L 209, 11.8.2005, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 320/2006 (EUT L 58, 28.2.2006, s. 42).

⁽²⁾ EGT L 67, 14.3.1991, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT C 316, 27.11.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 61, 4.3.1994, s. 27. Beslutet ändrat genom beslut 2005/223/EG (EUT L 71, 17.3.2005, s. 67).

(11) För att underlätta den rapportering som medlemsstaterna är skyldiga att göra och för att öka effektiviteten bör man höja det minimibelopp under vilket oegentligheter inte behöver anmälas och fastställa i vilka ärenden anmälningsplikten upphör.

(12) Omräkningskurser bör fastställas för de medlemsstater som inte deltar i euroområdet.

(13) Det är viktigt att beakta de skyldigheter som följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁷⁾.

(14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för jordbruksfonderna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Den här förordningen skall tillämpas på utgifter som görs via Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) i enlighet med artikel 3.1 respektive artikel 4 i förordning (EG) nr 1290/2005.

Den skall även tillämpas när sådana inkomster som skall avsättas enligt artikel 34.1 b och 34.1 c i förordning (EG) nr 1290/2005 inte har avsatts enligt de bestämmelserna.

⁽⁶⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

Förordningen skall inte påverka de direkta skyldigheter som följer av artiklarna 32, 33 och 36 i förordning (EG) nr 1290/2005 eller kommissionens förordning (EG) nr 885/2006 ⁽⁸⁾.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *oegentligheter*: skall definieras på samma sätt som i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, dvs. varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett eller skulle ha kunnat leda till negativ ekonomisk effekt för gemenskapernas allmänna budget eller budgetar som de förvaltar, antingen genom en otillbörlig utgift eller genom minskning eller bortfall av inkomster som kommer från de egna medel som uppbärs direkt för gemenskapernas räkning.

2. *ekonomisk aktör*: skall definieras på samma sätt som i artikel 1a.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1681/94 ⁽⁹⁾, dvs. alla fysiska och juridiska personer eller andra organ som deltar i genomförandet av en stödsats med medel från EGFJ eller EJFLU, med undantag för medlemsstaterna när de utövar sina befogenheter i egenskap av statsmakter, eller som tar emot sådant stöd, eller som skall göra en sådan avsättning av inkomster som avses i artikel 34.1 b och 34.1 c i förordning (EG) nr 1290/2005.

3. *första administrativa eller rättsliga konstaterandet*: skall definieras på samma sätt som i artikel 35 i förordning (EG) nr 1290/2005, dvs. den första skriftliga bedömningen, där en behörig myndighet, vare sig det är en administrativ eller en rättslig myndighet, på grundval av konkreta fakta sluter sig till att det föreligger en oegentlighet, utan att detta påverkar möjligheten att denna slutsats senare revideras eller dras tillbaka under det administrativa eller rättsliga förfarandets gång.

4. *misstanke om bedrägeri*: skall definieras på samma sätt som i artikel 1a.4 i förordning (EG) nr 1681/94, dvs. oegentligheter som ger upphov till administrativt eller rättsligt förfarande på nationell nivå i syfte att fastställa att det föreligger uppsåtlig handling, särskilt bedrägeri i den mening som avses i artikel 1.1 a i konventionen av den 26 juli 1995 som utarbetats på grundval av artikel K.3 i fördraget om Europeiska unionen, om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen.

⁽⁸⁾ EGT L 171, 23.6.2006, s. 90.

⁽⁹⁾ EGT L 178, 12.7.1994, s. 43.

5. *konkurs*: insolvensförfaranden i den mening som avses i artikel 2 a i rådets förordning (EG) nr 1346/2000 ⁽¹⁰⁾.

KAPITEL II

ANMÄLNINGSPLIKT

Artikel 3

Kvartalsrapport

1. Varje kvartal skall medlemsstaterna inom två månader till kommissionen anmäla oegentligheter som lett till ett första administrativt eller rättsligt konstaterande. I varje ärende skall medlemsstaterna lämna uppgifter om

- a) vilka gemensamma organisationer av marknaderna, sektorer och varor som berörs,
- b) typen av otillbörlig utgift,
- c) vilken gemenskapsbestämmelse som har överträtts,
- d) datum på och källan till den första skriftliga uppgift som lett till misstanke om oegentligheter,
- e) hur oegentligheten skett,
- f) om tillvägagångssättet väcker misstanke om bedrägeri,
- g) hur oegentligheten upptäckts,
- h) vilka medlemsstater och tredjeländer som berörs,
- i) under vilken period eller vilken dag oegentligheten begicks,
- j) vilka nationella myndigheter eller organ som har fastställt oegentligheten och vilka myndigheter som har ansvar för den administrativa eller rättsliga uppföljningen av ärendet,
- k) vilken dag det första administrativa eller rättsliga konstatandet av oegentligheten gjordes,

l) vilka fysiska eller juridiska personer eller andra organ som berörs, utom om dessa uppgifter på grund av oegentligheternas natur inte skulle främja kampen mot dem,

m) totalbeloppet för de utgifter eller transaktioner som berörs samt vid behov hur samfinansieringen fördelas mellan gemenskapen, medlemsstaterna, privata intressen och andra deltagare,

n) vilka belopp som berörs samt vid behov hur beloppet fördelar sig mellan gemenskapsmedel, nationella, privata eller andra medel; om inga utbetalningar har gjorts till de fysiska eller juridiska personer eller andra organ som avses i artikel 3.1, uppgift om de belopp som skulle ha betalats ut felaktigt om oegentligheten inte hade konstaterats,

o) huruvida betalningarna har ställts in och vid behov om möjligheterna till återvinning,

p) ARINCO-nummer eller CCI-nummer (gemensam identifieringskod) om oegentligheterna avser EJFLU.

2. Genom undantag från vad som sägs i punkt 1 behöver följande fall inte rapporteras:

— Fall där oegentligheten bara består i att en åtgärd som helt eller delvis samfinansieras via EJFLU eller får stöd via EGFJ inte har kunnat genomföras på grund av att den slutliga stödmottagaren eller den enskilda mottagaren har gått i konkurs. Däremot skall oegentligheter som föregår en konkurs och misstanke om bedrägeri alltid rapporteras.

— Fall som rapporterats till förvaltningsmyndigheten av den slutliga stödmottagaren eller enskilda mottagaren på eget initiativ eller innan den behöriga myndigheten uppmärksammat omständigheterna, antingen före eller efter det att bidraget betalats ut.

— Fall där förvaltningsmyndigheten konstaterar misstag i fråga om utgifternas stödberättigande och korrigerar felet innan bidraget betalats ut.

⁽¹⁰⁾ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

3. Om några av de uppgifter som nämns i punkt 1 i den här artikeln saknas, särskilt om hur oegentligheten skett eller hur den upptäckts, skall medlemsstaterna i möjligaste mån komplettera dessa uppgifter i senare anmälningar till kommissionen.

4. Om förundersökningar skall vara hemliga enligt nationella bestämmelser får uppgifter inte lämnas ut utan tillstånd från den behöriga juridiska instansen.

Artikel 4

Särskilda fall

Varje medlemsstat skall genast underrätta kommissionen och vid behov övriga berörda medlemsstater om upptäckta eller misstänkta oegentligheter, om medlemsstaten befarar att

a) de snart kan få återverkningar utanför dess territorium, eller

b) de tyder på att ett nytt tillvägagångssätt har använts.

Anmälan skall i synnerhet innehålla närmare upplysningar om oegentligheten och de berörda medlemsstaterna eller tredjeländerna.

Artikel 5

Uppföljning

1. Utöver de uppgifter som avses i artikel 3.1 skall medlemsstaterna snarast, och senast två månader efter varje kvartalsslut, till kommissionen lämna närmare upplysningar om hur man följt upp tidigare rapporter enligt artikel 3, om eventuella administrativa eller straffrättsliga förfaranden som inletts eller avskrivits avseende anmälda oegentligheter, samt om hur förfarandena utfallit. Uppgifterna skall även omfatta en beskrivning av påföljderna, om påföljderna tillämpas enligt gemenskapsrätten eller nationell lagstiftning, samt en hänvisning till de gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser där påföljden fastställs.

2. På uttrycklig begäran från kommissionen skall medlemsstaterna inom två månader från det att begäran mottogs förse kommissionen med information om arbetet med att återvinna belopp som felaktigt betalats ut i ett visst ärende eller grupp av ärenden, särskilt om ärenden som inletts, avskrivits eller avslutats.

Artikel 6

Minimibelopp

1. Om oegentligheterna belastar gemenskapens budget med en summa som underskrider 10 000 euro är medlemsstaterna inte skyldiga att lämna de uppgifter som anges i artiklarna 3 och 5 till kommissionen, om inte kommissionen uttryckligen begär det.

2. För tillämpningen av det minimibelopp som anges i punkt 1 gäller följande:

— Medlemsstater som inte ingår i euro-området skall tillämpa samma växelkurs som används för deras utbetalningar till stödmottagarna eller deras inkomster, i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2808/98 ⁽¹¹⁾ och sektorslagstiftningen inom jordbruket.

— I andra fall än de som avses i första strecksatsen, i synnerhet för transaktioner för vilka det inte finns någon avgörande händelse för växelkursen enligt lagstiftningen för jordbrukssektorn, skall växelkursen vara den näst sista växelkurs som fastställdes av Europeiska centralbanken före den månad under vilken utgiften eller inkomsten deklarerades enligt kommissionens förordning (EG) nr 883/2006 ⁽¹²⁾.

Artikel 7

Anmälnans utformning

De uppgifter som skall lämnas enligt artiklarna 3 och 4 och artikel 5.1 skall så långt som möjligt överföras på elektronisk väg, genom en säker förbindelse och med hjälp av det system och på det formulär som kommissionen har ställt till förfogande för ändamålet.

KAPITEL III

SAMARBETE

Artikel 8

Samarbete med medlemsstaterna

1. Kommissionen skall upprätthålla lämpliga kontakter med de berörda medlemsstaterna för att komplettera de uppgifter som avses i artikel 3 och de förfaranden som avses i artikel 5, i synnerhet om möjligheten till återvinning.

⁽¹¹⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 36.

⁽¹²⁾ EUT L 171, 23.6.2006, s. 1.

2. Utan hinder av ovannämnda kontakter skall ärendet läggas fram för den kommitté som avses i artikel 2.1 i beslut 94/140/EG (nedan kallad "Cocolaf") eller dess arbetsgrupper som avses i artikel 3.3 i samma beslut, om oegentlighetens natur leder till misstankar om att samma eller liknande tillvägagångssätt kan användas i andra medlemsstater.

3. Kommissionen skall vidare hålla informationsmöten på gemenskapsnivå för medlemsstaternas företrädare i syfte att tillsammans med dem granska de uppgifter som lämnats enligt artiklarna 3, 4 och 5 och artikel 8.1. Detta skall särskilt ge möjlighet att dra slutsatser om oegentligheter, förebyggande åtgärder och rättsliga förfaranden. Kommissionen skall hålla Cocolaf informerad om arbetet och skall höra kommittén om alla förslag som den lägger fram för att förebygga oegentligheter.

4. På begäran från någon medlemsstat eller från kommissionen i samband med de möten som avses i artikel 8.3, skall medlemsstaterna vid behov samråda med varandra i Cocolaf eller något annat behörigt organ för att åtgärda eventuella krypthål i tillämpningen av gällande bestämmelser för den gemensamma jordbrukspolitik som kan skada gemenskapernas ekonomiska intressen.

Artikel 9

Sammanfattande rapport

Kommissionen skall varje år informera Cocolaf om vilka belopp som berörs av oegentligheter, kategorisera oegentligheterna och ange hur många ärenden som förekommer i varje kategori.

KAPITEL IV

ANVÄNDNING OCH BEHANDLING AV UPPGIFTERNA

Artikel 10

Användning av uppgifterna

Utan hinder av artikel 11 får kommissionen använda alla allmänna eller praktiska uppgifter som medlemsstaterna lämnar enligt den här förordningen för att göra datorstödda riskanalyser och på grundval av uppgifterna utarbeta rapporter och varningssystem som skall förbättra riskhanteringen.

Artikel 11

Behandling av uppgifterna

1. Alla uppgifter som lämnats eller erhållits enligt denna förordning skall vara sekretessbelagda och ha samma skydd som

motsvarande uppgifter har enligt nationell lagstiftning i den medlemsstat som tagit emot uppgifterna och de motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapens institutioner. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att se till att uppgifterna förblir konfidentiella.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 får i synnerhet inte meddelas andra än de personer i medlemsstaterna eller inom gemenskapens institutioner vars arbete kräver att de har tillgång till dem, såvida inte medlemsstaten som lämnar uppgifterna uttryckligen har lämnat sitt medgivande.

Uppgifterna får användas enbart för de ändamål som anges i denna förordning, förutom om de myndigheter som lämnat uppgifterna uttryckligen samtycker och om de nationella bestämmelser som tillämpas på den mottagande myndigheten tillåter sådana meddelanden eller sådan användning.

3. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att nationella bestämmelser och gemenskapsbestämmelser om skydd av personuppgifter, särskilt direktiv 95/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001, följs när de behandlar personuppgifter i enlighet med den här förordningen.

Punkterna 1 och 2 skall inte påverka de registrerades rätt att få tillgång till uppgifterna enligt direktiv 9/46/EG och förordning (EG) nr 45/2001 på de villkor som anges i det direktivet och den förordningen.

4. Punkterna 1, 2 och 3 skall inte hindra att de uppgifter som erhållits enligt den här förordningen används i rättsliga förfaranden eller talan som i ett senare skede väcks av gemenskapen eller medlemsstaterna om återvinning av belopp som berörs av oegentligheter, kontroller av misstänkta oegentligheter och av administrativa påföljder eller vid administrativa eller straffrättsliga påföljder med anledning av oegentligheter. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat som lämnat uppgifterna skall genast underrättas om sådan användning.

5. Om en medlemsstat upplyser kommissionen om att en enligt den här förordningen namngiven fysisk eller juridisk person vid vidare utredning friats från misstankarna om oegentligheter, skall kommissionen genast vidarebefordra upplysningen till alla som har fått kännedom om namnet enligt den här förordningen. Därefter skall personen i den tidigare anmälan anses friad från misstanke om deltagande i de oegentligheter som utreds.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 12***Upphävande**

1. Förordning (EEG) nr 595/91 skall upphöra att gälla den 1 januari 2007.

2. Hänvisningar till förordning (EEG) nr 595/91 skall anses som hänvisningar till denna förordning och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

*Artikel 13***Övergångsbestämmelser**

1. Medlemsstaterna skall förse kommissionen med de uppgifter som avses i artikel 5 i den här förordningen avseende

oegentligheter som ägt rum före den 1 januari 2007 och som fortfarande följs upp av myndigheterna i landet enligt förordning (EEG) nr 595/91.

2. Medlemsstaterna får i ett enda meddelande behandla eventuella ärenden som avser belopp mindre än 10 000 euro.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2006.

På kommissionens vägnar

Siim KALLAS

Vice Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 595/91	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 (struken)	
	Artikel 2 (ny)
Artikel 3.1	Artikel 3.1
	Artikel 3.2 (ny)
Artikel 3.2	Artikel 3.3
Artikel 3.3	Artikel 3.4
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5.1	Artikel 5.1
Artikel 5.2 (struken genom förordning (EG) nr 1290/2005)	
Artikel 6 (struken)	
Artikel 7.1 (struken genom förordning (EG) nr 1290/2005)	
Artikel 7.2 (struken)	
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Inte längre tillämplig
Artikel 12	Artikel 6
Artikel 13	Artikel 1
Artikel 14.1	Artikel 12.1
Artikel 14.2	Artikel 12.1
Artikel 15	Artikel 14
	Artikel 7 (ny)
	Artikel 10 (ny)
	Artikel 13 (ny)